

тега главы-тѣ на синца въ ще земнемъ, кажется
прочее кждѣ го скрываете?

Прѣподобный Савва като чу матежь уволса
да не стане увѣйство, повака отъ пирга на велика-
го вельможъ: го Камистрате! ты що си прѣмждьрзъ,
отъ Бога не вонши ли са? прилично ли е вамъ
да са взоружавате на Божїи-тѣ избранни? а-
ко вы мене искате ето тукъ сьмь. Тутакси ка-
то чухъ вельможн-тѣ глава на прѣподобнаго о-
ставихъ калу҃геры-тѣ, и забвколанухъ пирга, па-
зихъ доврѣ докѣ са сьмна. Като сьмна прѣпо-
добный Савва пакъ погладна отъ пирга повака
Стратилата и му са показа въ иночскый образъ.
Той като видѣ падна като изумленъ, такожде и
други-тѣ вельможн плачаухъ и выкаухъ: о нужда!
о нужда! а прѣподобный гы утѣшаваше и казва-
ше: братїа мои и друзи, молимъ вы не скорвете
за това, нъ благодарете Бога съ мене. Идете поз-
дравете мои-тѣ родители и братїа, да не скор-
вѣйтъ за мене нъ да славѣйтъ Бога, че ма у-
достон да прїемнхъ ангелскый образъ. Спусти
имъ княжескы-тѣ одежды, власы-тѣ отъ постры-
женнхъ-тѣ си глабъ, и думаше: това знамѣнїе зе-
мете да го отнесете на мои-тѣ родители, и да
кажете зашо живъ ма намѣрихте, и ето съ Бо-
жїи-тѣ благодать инокъ станахъ, какво-то ма